

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVI брой 95 (1398)

Търново, събота, 6 август 1960 г.

Цена 20 ст.

Привет, железничари!

Утре е Денят на българския железничар, ден който хилядите железничари у нас произнасят с топлина и радост. С мисълта за достойната му среща локомотивни машинисти, огньари, началници влакове, спирачи, диспечери, кантонери, всички до един от района на Горнооряховското железопътното управление с празничен плам започваха преди здрав дежурствата си, а сутрин по лицата им се четеше не умора, а радост и гордост, че и това дежурство е приключило с успех, с печалба, че влаковете са заминували тежкотоварни и качествени, че пътят е безаварен.

По стъпния и горд Балкан, по стоманените нишки сега бият дълги влакове, препълнени с домати, картофи и други плодове на нашата земя. Тежкотоварниците — славните пионери на новото в транспорта само за първото полугодие на настоящата година извезиха с 19,014 влака 2,114,000 тона надморен товар.

В сравнение с първото полугодие на миналата година, през настоящата година в Управлението превози в повече 2,264,000 тона товари и 1,173,000 пътника, а средният брутоотонаж на един товарен влак е увеличен с 31 тона.

Добрите успехи са резултат предимно на грижливото стопанисване и поддържане на локомотивите. По линия на Луни работят 863 бригади, които само през второто тримесечие на годината извършиха 113 луниски промивки, а 101 от локомотивите са обявени за образцови, 22 локомотивни бригади тръгнаха смело по пътя на софийските си колеги и сега поверените им локомотиви се превръщат в печелници.

Радушно прехва железничарите и почина за създаване на бригади за ударен комсомолски труд. Сега 20 бригади се борят за извоюване на това звание и постигат много добри резултати. Създадени са и се съревновават 30 бригади за социалистически труд.

В дните пред 4 август особено големи са постиженията на колектива от разпределителна гара Г. Оряховица. Тук начело в съревноваването застана смяната на подначалник гара Петко Въжаров с ръководители на движението Димитър Грифонов, Петър Кацмърков и Борис Аврамов, маневристите Илия Узунов, Борис Пенев и Илия Хитнов. Смяната изпрати най-много влакове навреме, не

допусна брак и изпълни плана си за средния брутоотонаж на влаковете 103.81 на сто.

По почина на съветската гара Черновци, за приключване на всяка смяна с печалба, през първото шестмесечие работеха 1,968 гарови работници. От януари до края на юни колективът на разпределителната гара отчете по почина на Черновци една икономия от 558,000 лева. Затова на 7 август погледите на всички ще гаят скупата и извоювана с труд награда — предното червено знаме на Министерския съвет и на ЦС на профсъюзите.

Горди и щастливи са вагонниците от Горнооряховския вагонен участък за това, че добре са организирали работата си и успешно се справят с износната кампания. За да спестят 40-те минути за пълна проба на товарните влакове в разпределителната гара са удължили въздухопроводите на още 2 колове, предварително се извършват пробите и след приключването на локомотива влаковете престават само 3-5 минути и бързо се отправят към границата.

По примера на краснолиманските вагонници участъкът извърши 2,443 безотцепъчни ремонта. Спести 109,935 лева. Седемнадесет от тридесетте организационно-технически мероприятия за годината са осъществени с общ икономически ефект, възлизащ на 338,832 лева.

С хубави успехи посрещат светлия празник на прославения български железничар и колективите на товарна гара, трета електро-техническа секция, девета секция по поддържане железния път, вагоне-ремонтно депо и др.

Правейки преглед на своите успехи, железничарските колективи от ЖПН управление Г. Оряховица знаят, че пред тях стоят още много и големи задачи. Те трябва да подобрят още повече движението на влаковете, оборота на вагоните, максимално да използват наличната техника и гарантират изпълнението на технико-икономическите показатели на плана.

Важното сега е трудовият ентузиазъм пред Деня на железничаря да не спадне, а да се засили още повече в навечерието на 16-годишнината от 9 септември 1944 година — най-големият наш национален празник.

Честит Празник, скъпи железничари!

ПРЕД 16-ГОДИШНИНАТА ОТ 9 СЕПТЕМВРИ

С ДОСТОЙНО ИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ!

СЪОБЩАВАТ НИ
ОТ ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ:

НАПРЕГНАТИ ДНИ

Настъпиха последните дни от битката за пускане на обекта. Най-голямо сега е напрежението на отпарната станция. Работещите тук бригади на Здравко Сотиров и Тодор Йорданов вдигнаха кондензаторите на последните три отпарни тела. Полагат всички

сили, щото още днес да вдигат и капачите на телата, за да дадат фронт на тръбарските бригади.

На някои станции за почнаха вече пробите: във филтърното отделение, варовото и др. Но има още много работа за довършване: тръбни връзки на от-

парната станция, варовото отделение, монтажа на вагононаклонителя, порталните кранове, лентите за захранване и отладена резанка и други. Нужно е ръководството на „Енергомонтаж“ да набележи енергични мерки за ускоряване на темпа на монтажа и завършването му в близките няколко дни.

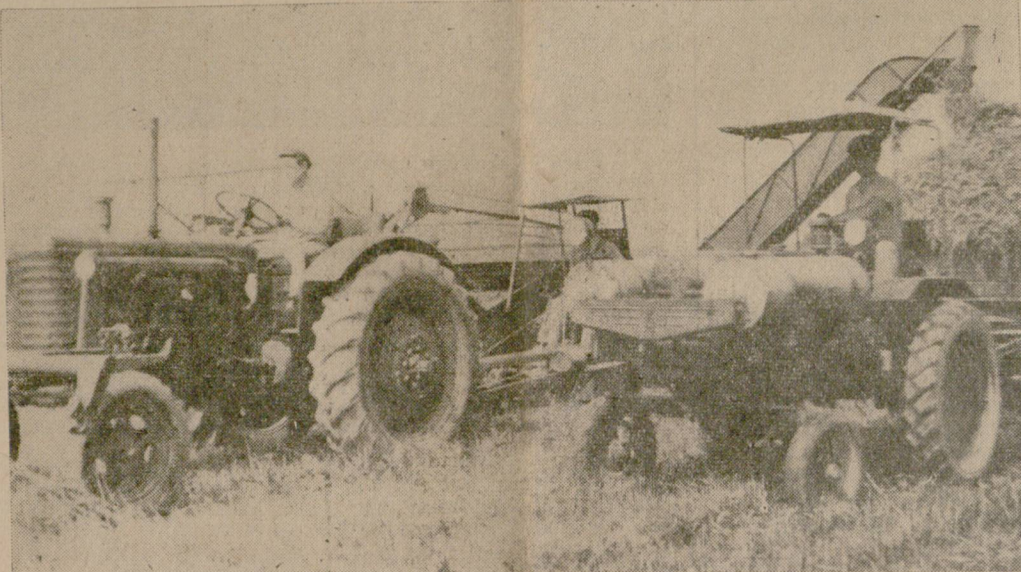
Напоследък сред строителите настъпи значителен подем. Бетонджите на М. Караиванов, В. Върбанов, Н. Чакъров и др. в срок стяха бетона на 10,000-тонното цвеклово поле. Похвална е работата и на бригадите на Ц. Пенчиков, Г. Китанов, П. Сребров и други.

Необходимо е обаче да се ускори строителните работи на естакадата за захранване и бункерите й, за да се даде фронт на монтажницата.

В последните дни на битката строителите и монтажниците така трябва да мобилизират своите сили, че от 10 август да се осигури пробно пускане на фабриката, а от 15 август да започне редовната й експлоатация.

Ив. Вачев

Г. Грънчаров

Дните на усилено селажирване за кооперативното стопанство в с. Долна Оряховица настъпиха. Комбайнерът Стоян Матов всекидневно окосява 60—70 дк зелена маса в землището на с. Върбича. Голямо умение се изисква и от тракториста Стефан Христов, който извозва окосената зелена маса от блоковете до селажните траншеи.

Снимка: М. Михайлов

ЩЕ СИЛАЖИРАТ ДЕНОНОЩНО

Представител на редакцията се среща с зам. председателя на ТКЗС в с. Церова кория дригара Стоян Бързаков, който сподели следното във връзка с осигуряване на фураж за животновъдството

През тази година нашето кооперативно стопанство ще направи 6,000 тона селаж. Досега имаме 720 тона от зелена ръж и люцерна. При нас царевичката става малко по-късно. В следващите няколко дена ще започнем селажирването на царевичка в мляно-вощина зрялост. Царевичката е в отлично състояние, 70 на сто от площите са редовно поливани.

Ще направим и 300 тона селаж за свинете от царевичка, тикви и люцерново брашно.

Осигурили сме чукова яромелка за сеноното брашно. В момента усиленият ни са насочили да намерим машина за нарязване на сено. Селажирването при нас има своя традиция. Средношколците винаги са ни оказвали ценна помощ. Тази година ще селажираме денонощно, като сме се уточнили дневната смяна да бъде само от средношколци.

Имаме горчив опит с една селажна яма през миналата година, която запълнихме за 4—5 дена. Късното затваряне даде отражение и селажът не бе качествен. При изхранване кравите дадохме значително по-малко мляко. Разполагаме с достатъчно селажни ями, но се ориентираме предимно към траншеите като по-удобни. Във всяко село на стопанството имаме по една селажорезачка, която е изправна.

Използувам случая, че става въпрос за фуражната

база, за да споделя един въпрос от първостепенно значение за нашето стопанство. Имам предвид пасището в местността „Орехето“ върху площ от 1,500 декара. Това е естествено пасище за лагерно отглеждане на добитъка на цялото стопанство. Край него минава реката, която е също естествен водопой.

За съжаление отделни ситни и хралатаци, пречат. Те биха могли да се сричат с машините на МТС. Ние

искаме техническа помощ от Окръжния народен съвет, в смисъл да се парцелира пасището, една част от което ще засеем с еспарзета. С това ще осигурим едно богато пасище на стопанството.

В момента сме построили един заслон за добитъка и смятаме в близко време да направим още два. Почистили сме 500 декара от пасището, но това не е достатъчно. В това отношение машините на МТС могат да ни помогнат много.

Разбира се въпросът за пасищата е само част от голямия въпрос за здрава фуражна база във всяко кооперативно стопанство. В тази насока ние сме направили немалко. Предстои ни още много да направим.

Електрогенератор от ДЗЗ в Г. Оряховица Христо Христов е в първите редици в тия напрегнати дни.

Знамената са в техни ръце

В социалистическото съревнование между вагонните участъци от цялата страна през второто тримесечие горнооряховските вагонници спечелиха убедителна победа. За преизпълнение на плановите си по всички показатели вчера на тържественото им събрание представители на вагонния участък в Стара Загора донесоха преходното червено знаме на Министърството на транспорта и съобщенията на Централния комитет на Профсъюза на транспортните работници. Колективът получава парична награда в размер 12,360 лв! А наградата от ж. п. управление Г. Оряховица е червеното преходно знаме на Управлението и 5,000 лв за преизпълнение на производствения план и званието „Образцов вагонен участък“.

Пред Деня на свободата Девети септември, най-сериозен съперник и претендент да си възвърне знамето си остава пак вагонният участък в Стара Загора, Затова др. М. Бакон, началник на вагонното стопанство при Министерството на транспорта и съобщенията, когато връчи

знамето на горнооряховци, пожела да го държат здраво в ръцете си, защото и в другите участъци съревноваването се разгаря усилено.

На този призвот от името на целия колектив при вагонния участък с нови обещания отговориха зам. началникът на участъка Н. Стойчев, председателят на профорганизацията М. Михайлов, Г. Халиманов — партнен секретар на участъка и други.

Вчерашният ден бе особено щастлив и паметен за железничарите от разпределителната гара. За сплотеността си в разгорялото се съревноваване, за високите си постижения Министерският съвет и Централният съвет на професионалните съюзи ги удостоиха с голяма награда, — преходното червено знаме. Гара Г. Оряховица — разпределителна спечели през второто тримесечие и преходното знаме на горнооряховското ж. п. управление.

В гара Г. Оряховица се събраха пред Празника най-много знамена за първенство. Нека са им честити!

Първенци във вършибата...

Към 4 август

1. Кръстьо Игнатов от МТС — Павликени, овършал в с. Горна Липница 300 тона зърно. За дена 35 тона.

2. Пеню Пенев от МТС — Г. Оряховица, овършал в с. Добри дял 250 тона зърно. За дена 34 тона.

... и в дълбоката оран

1. Георги Янков от МТС — Г. Оряховица, с трактор „ДТ-54“ изорал в с. Янтра 1,470 декара.

2. Димитър Панайотов от МТС — Павликени, с трактор „ДТ-54“ изорал в Г. Липница 1,100 декара.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански задачи в ТКЗС към 4 август 1960 г.

ТКЗС	всичко селскостопански работни дни	всичко селскостопански работни дни	всичко селскостопански работни дни	всичко селскостопански работни дни
Алексово	380	12.9	0.3	
Драгомирово	158	7.5	4.1	
Овча могила	433	4.2	4.9	
Козловци	190	8.4	0	
Горна Студена	391	13.6	6	
Ореш	48	5.3	0	
Масларево	561	13.6	6.1	
Морави	442	11.4	1.7	
Балван	0	13	6.8	
Килифарево	95	11.8	3.6	
Обединение	1564	16.5	8.9	
П. Тръмбеш	1304	24.4	9.9	
П. Сеновец	1978	16.4	4.4	
Ресен	186	17.5	3.6	
Самоводене	0	9.4	2.7	
Страхилово	1142	13.2	0	
Търново	0	5.7	9.5	
Ц. кория	117	11.3	14.3	
Берборо	235	51	16	
Буйновци	0	70	0	
Елена	23	5.2	0.8	
Златарица	134	13.5	3.7	
Константин	107	28.7	30	
Бяла черква	442	16.9	0	
Върбовка	222	22.8	0	
Павликени	377	19.2	2.1	
Дъсково	565	20.8	5	
Каранес	990	9.5	6.7	
Михайли	250	17.6	0	
Сухиндол	286	14.3	5.9	
Джуклюница	223	7.4	21.9	
Кесарево	205	32.5	4.6	
Драганово	187	15.2	5.2	
Д. Оряховица	376	7.5	10	
Камен	0	19.6	5	
Лясковец	642	22.1	8	
Полкряше	681	28.6	0.9	
Стражица	449	7.1	7.1	
Асеново	204	22.2	7	
Всичко за окръга	16162	17	5.2	

Тържество на дружбата

По случай тридесет и третата годишнина от създаването на Китайската народна армия в Дома на Народната армия — Търново се състоя възбужащо тържество. Пред присъстващите курсанти и школьники от ВВУ „В. Левски“ подполковник Стоянов изнесе доклад. В него той изтъкна голямата роля на Китайската народна армия в опазването на свободата на китайския народ и мира в целия свят.

Приветствено слово произнесе подполковник Ван Тянь шан — военен аташе на китайското посолство в София.

Тържеството завърши с проектиране на китайския цветен филм „Безименният остров“.

Възпитанието на активно спортуващите

Вчерашното Окръжно съвещание

По указание на Окръжния комитет на Партията вчерашния Окръжният съвет на БСФС организира в залата на Окръжния народен съвет съвещание. Присъствуваха секретарите на градските и общински комитети на БКП и ДКМС, треньорите на футболни отбори, председателите на футболните секции, председателите на дружества и др.

Председателят на Окръжния съвет на БСФС Хр. Недев изнесе доклад за възпитателната работа във футболните отбори в окръга. Той посочи много примери на неправилна подготовка, едностранчиво разбирание на въпроса за възпитанието на състезателите, непристойни прояви по играща и стадиони и т. н.

По повдигнатите в доклада въпроси станаха изказвания. Гл. редактор на вестник „Борба“ Хр. Консулов направи предложение да се поеме движение за образцов футбол отбор по определени показатели.

И. Георгиев и Л. Нико-

лов от с. П. Тръмбеш изразиха готовност представителният отбор на П. Тръмбеш да се включи в движението за образцов отбор и обявиха съревноваване на останалите отбори в „А“ окръжна група.

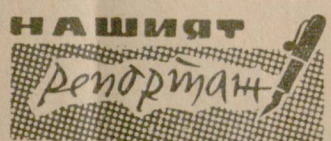
Секретарят на изпълкома на Окръжния народен съвет И. Илиев изтъкна, че футболната игра е превърната от някои дружества и отбори в самоцел. Той подчерта, че трябва наред с футбола да се воюва за масовост във всички спортни дисциплини.

За системна политическа работа със състезателите се изказа секретарят на Градския комитет на БКП в Г. Оряховица П. Бакалов. С въпросите на възпитанието трябва да се заемат всички обществени организации, заклучи той.

Изказаха се другарите П. Йонков, председател на дружество „Етър“ в Търново, Ст. Чорбаджийски, секретар на Градския комитет на БКП в Павликени и др. За ролята на комсомолските организации в по-

литическата подготовка на футболните говори секретарят на Окръжния комитет на ДКМС Тр. Ралчев.

В работата на съвещанието взе участие и секретарят на Окръжния комитет на БКП И. Костов. В изказването си той изтъкна, че възпитанието на активно спортуващите досега не е стояло като най-важна задача пред ръководителите на БСФС и комсомолските организации. Др. Костов препоръча да се разгърне широка работа за правилното възпитание на младите спортисти в любов към Родината, Народната власт и Партията. Добрият спортист-техник може да се състезава честно само ако е добре подготвен политически. А в честната игра и загубата не е обидна. Др. Костов говори за подготовката на треньорите и за тяхната роля във възпитанието на отборите. Препоръча да се изготвят конкретни програми за възпитателната работа сред всички отбори.

ПРИТЪМНЯ. Заспуска се покривалото на лятната нощ. Стадата бавно се прибираха. Свършил бе трудовият ден и за кооператорите от с. Добри дял към Локопското стопанство. Хората обаче не бързаха още да се затворят в къщи. Спрели се на групички, жени си съобщаваха последните новини от селото, деца играеха и се боричкаха на воля, тук-таме проблясваше цигара.

Срещаха се и забързани мъже, жени. Те се настигаха, подвикваха си.

— Иване, хайде ма! Закъснях! — отеква женски глас и се загубва в настъпващата нощ.

Една по една на хармана заприжваха жените от звеното на Иван Г. Минчев. Днес са копали лозя, но сега им е ред да вършат и всички са тук. Време до смяната имаше още малко и те, насядали около купата, бърбеха.

Вече шесто денонощие откак бригадата на Илия Николов вървеше и ден, и нощ. Непрекъснато се редуват смяна след смяна и вършичката пее ли нее. Кооператорите от бригадата, пом. видели, че машината стои свободна, не чакали повече.

ЩУРМ В ЛЯТНА НОЩ

И затова, докато останалите бригади изостават, на тях им остава да приберат житото от около 2,000 кръстци.

— За колко ще ги гътнем! Щом има такива трудолюбиви хора, от нищо не ме е страх — и лека приятна усмивка затрептя по обгореното лице на бригадир.

Не без гордост той се похвали, че по всичко изглежда, че ще получат от декара не 205 кг жито, както са запланували, а 210 кг, а може и отгоре да има нещо.

Новодошлите продължават работата. Машината бубони ритмично. Храчат Димо Арсов е онтеп — има 10-годишна практика. Малко му остава до смяната, но сякаш не го чувства умора. Ритмично спуска снопите в барабана. Едва успява Дафинка Йорданова да отгизва въжето на снопите, които бай Йордан Цончев така бързо й подава. Затова долу на зърното мине не мине време Цочка току ще подвикне:

— Бай Иване, хайде готово е. И зановодът започва да пълни човал след човал. И, дорде Паун Христов и Върбан Николов ги открат на площадката в стопанството, човалите отново се пълнят.

Най-тежко е на жените при осила. Житото е влечено и те от пушек не

могат да се видят една друга. Затова често им идва смяна.

Времето почти е изтекло — бе 23.30 часа. Още малко и край.

Една по една заприжваха жените и мъжете от следващата смяна. Някой по-негърдлив започна да подвиква:

— Хайде, стига ви толкова. Само за миг, докато новата смяна поеме работата, вършичката позатихна.

До звеновата притича запхтия, опушен, потен, бай Петър Стойков: — Кажи, Иване, какво изкарахме? Прияждат и други. И те искат да знаят какво са овършали.

— А бе не зная, но не ще да е по-малко от 6 тона.

Когато Паун и бай Върбан закараха последните човали, вечно мърморещият на кантари бай Георги отсече: „6,030 шилограма!“

Усмивнаха се лицата на двамата приятели. Ех, не е както трябва. Снопите бяха влечени, но и това е добре.

Изпод облаците се мярна луната. Тук-таме заблещукаха звезди. Уморените хора от първа смяна забързаха за в къщи. Време е вече и те да си починат от тежкия ден. А утре пак задено на полето.

П. КАИШАНОВ

Честит празник, другари железничари!

С локомотив 16.03 в редиците на първенците

В кабинета на деломатска при локомотивното депо на гара Горна Оряховица е напрегнато. Непрекъснато влизат и излизат машинисти, техници и други работници. Едни поспят на работата, други се връщат и на всички трябва да отговори на въпросите, за всичко трябва да се разпореди. Деломатистът тук е истински „стрелочник“ — той дава старт на машината, той следи кой в колко часа трябва да замине.

На коловозите в депо са застанали локомотиви. От време на време те бъдат облачени дим и чакат спокойно, докато майсторите отстранят откритите по-реди.

При помпите над шахтата за смазване нетърпеливо чака локомотив 16.03. Машинистът Иван Събев с помощника си Досев току-що е докарал локомотива. а дългия низ от вагони е оставил на триажиата гара. Още един влак, нагоярен над нормата, е пристигнал в Г. Оряховица чак от Дъбово. Маневрен локомотив ще се заеме с обработката на вагоните, а машина 16.03 ще почине за малко и пак я чака обратен рейс до Дъбово.

Край локомотива са се събрали двете смени.

— Никакви особени про- изшествия не са станали, — уведомява Събев. — Само че преди да тръгнете по- правете свъзката! Забелязах на връщане, че се е скъса- ла.

— Веднага, за двадесет минути ще стане! — отгова- ря му другият машинист Стойчо Томов.

До тръгването остават още два часа. Времето е достатъчно, за да се напра- ви технически преглед и се отстранят повредата. Григор Гинчев, помощник машинист не губи време, вмъква се в шахтата между релсите да смаже частите. Стойчо продължава разговора със Събев. На една я съща ма- шина работят двамата ма- шинисти вече от години, познават я и я пазят. С нея те возят тежкотоварни вла- кове дори през най-трудния участък на железния път.

Трета година Стойчо То- мов работи на локомотив 16.03, а от пет години не- гов верен помощник и при- тел е Григор. Ако можеше да говори, машината би ка- зала, че е много довольна от тях. Колкото лакома я да е пещта, двамата железни- чари не й дават повече въ- личица от необходимите, за да набере достатъчно пара. Двете смени с тази машина са спестили досега повече

казват за машината им. Очертават се като най-до- бри с наднормените товари.

На път ли са. Стойчо и Григор не отказват да взе- мат по гарите товар. По 100 тона над нормата вземат при всеки курс. Последни- те шест месеца, заедно с другата смяна, превозиха 26,756 тона повече товар, направиха три лунински промивки.

Докато машинистът Стой- чо разказа какви са им ус- пехите пред празника, Гри- гор изскочи изпод локомо- тива и се приседна към разговарящите.

Той неотдавна се е за- върнал от изпити в Транс- портния техникум и сега пак е при приятеля си. Два- мата са доволни. Кажй ре- чи, изпитът, взет с отли- чен, е тяхно, общо дело. На- ли Стойчо е преди всичко машинен техник, учил се е и той в София, та беше и учител на Григор! Ту ще му задава въпроси, за да го изпита, когато е по-спокой- но пътуването, ту ще му по- ставя специални задачи.

За новата учебна година Григор вече е започнал под- готовката. Колкото и да е зает, но книгите по литера- тура ще прочете. Сега е ред на „Как се каляха стоме- ната“. Ще я прочете може би в стоманената машина, когато има престой по га- рите, в машината, където се каляха неговата упори- тост, неговото майсторство.

— Трудно е, но нали за- всички трябва да се наме- рим време. А и в къщи през- лятото за мен се намира ня- каква работа. Но за работа- та си се стараем — и започ- на усърдно да изтрива с парцала омаслените си ръ- це. После се обърна към Стойчо и се разбраха без- думи. Трябваше да пре- дадат машината на майсто- рите и да почакат докато стане определения час за тръгване. Не минаха ня- колко минути и деломатис- търт извика Стойчо. Върна се оттам малко недоволен.

Какво да се прави, дру- га бригада трябваше да за- мине в техника час, а те ще потеглят едва привечер. Значи в Дъбово няма да могат да си починат, зашто- то на заранта ги чака обрат- ният път. Това за тях не е беда, съгласиха се.

Към шест часа машината им застана на старт, пое за последен път повече въздух с мощните си стоманени гърди и полетя по релсите край Янтра, за да достигне по-скоро Дъбово. Напрегна- тият работен ден за тях е в разгара си.

А. ГРОЗДАНОВА

Скромни и трудолюбиви е стрелочни- кът Йордан Манев от гара П. Гръмбеш. По- верените му стрелки блестят на слънцето, като разплатено злато.

На снимката: Стрелочникът И. Манев почиства старателно стрелка № 8.

Снимка: И. Каралиев

ЕДИН ОТ РЕДОВИТЕ

Пътниците, които сутрин тръгват от спирката при завод „А. Йданов“ към Търново и Горна Оряхови- ца, забелязват един едър, набит мъж със здрави ши- роки плещи и малко нахлу- пена над очите железничар- ска фуражка. Това е брига- дирът на железния път Христо Д. Йорговски. Той купува от лавката закуски и друго ядене за през деня и, пре- метнал пълната кожена ча- нта през рамо, потегля с моторния влак към обекта, където работят неговите „момчета“.

Районът, за който отго- варя бай Христо, не е го- лям — от моста между гара Соколово и спирка Ганчо- вец до кантона при завод „А. Йданов“, но е труден. Тук има много завои, на- клони и слаби пластове. Не- прекъснато той бди и про- верява за изправността на пътя. Петдесет и осемте го- дини, които лежат на плещи- те му, и тридесет и седем- годишната му служба по- поддържане на железния път са го научили да бъде наблюдателен и предпазлив.

Щом влакът спре и път- ниците наскочат по перо- на, бай Христо се отправя към предната врата, при ма- шиниста. Тук почти всяка сутрин той се среща с май- стора на пътя от VI участък Величко Денев Величков, който обхожда района си от гара Дебелец до Върба- ново.

Бай Христо не започва работа сутрин, преди да сподели къде какво има да се прави. Тази съгласува- ност между двамата е до- бро условие за най-изправно поддържане на пътя.

Бай Христо слеза на- спирка Ганчовец и не след дълго е при своята брига- да. Раздава им закуските и присяда на кратък разго- вор. След това взема под ръката нивелата и калибра и започва проверката.

— Казах онази вечер „пайдос“ за дома — разка- зваше на следния ден той. — Всеки си прибра инстру- ментите и си потегли към къщи. Аз, както винаги, останах най- подир и покрай линията си тръг- нах за село Косарка. На няколко крачки от обекта, където работам, ме настиг- на товарен влак. Дочух как вагоните подскочиха на един джонт. Ааа, не е на- добро тази работа! — ре- кох си. Предния ден на то- ва място подбивахме, сигур- но този джонт не е подбит добре. Проверих и видях, че е точно така, както по-

мислих. Отбедяхах си в теф- терчето. Акълът може да ме излъже, но тефтера — ни- кога. На другата сутрин на- редих най-напред да се оправя този джонт, че тога- ва да се върши другата ра- бота.

Бригадирът Христо Йор- говски ръководи четирима работника по поддържане на железния път и трима кантонери. Той е човек с весел нрав и добро сърце. Обичат го неговите хора. В VI майсторски участък е първенец, а в IX жп сек- ция в Горна Оряховица е на второ място между бри- гадирите по образцово под- държане на пътя.

Здраво, като болта към релсата, се е привързал бригадирът Христо Д. Йор- говски към своята работа. Затова той има сполука.

Кънчо ГАЙДАРОВ

ПЕНЧО КАРАЛИЕВ

Разговор с машиниста

Кой ли е? Не мога да позная, А пък то! Наш Трайчо — машинист. На масло, на вълглия хае, а в очите — трепка пламък чист. И додето да се сетя — ей го! — Здравсти, братче! Тебя търся аз. Седнах на близката скамейка — заразказва с басов глас:

„Белким се не сещаш да напишеш, ей така, за мен, за младостта. Видях ли ме как дълбоко дишам, че съм влюбен в толкова неща!“

Как да ти го кажа?! Нямам сили. Първата повеска... То се знай. Кипна огън сякаш в моите жили, сякаш слънцето в пещта играй.

Смазах всяко винтиче, всяко болче и по трижди всичко проверих

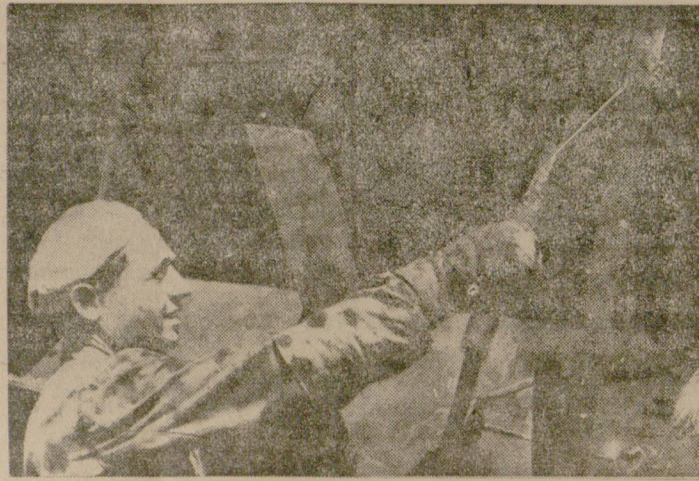
Седнах на омасленото столче — дъх стаих.

Цели три минути... И — погледай! Влакът се отскубна изведнъж. Ех, в чистите брили вятър ведър! Ех, ти наша едървожня ръж!

С потна длан съм хванал аз ръчага — гледам през прозореца напред. Звенева ръката си протяза — праща ми най-свидния привет.

И какво? Не се стърнях! Изсвирих на момичето от все сърце. Дълго след това с очи я дирих, дълго бях със ржмено лице.

— Bravo! Ти имаш да разказаш — казах аз на Трайчо във отговор. — Напиши го! Ти недей отказва. Здравсти, машинисте и... поет.

Един от многото челни работници във вагоноремонтното депо при гара Г. Оряховица е комунист-електроникът Никола Василев Николов. Той и другарите му от бригадата работят на вагони, които излизат от ремонт само предсрочно. Всеки ден те пускат по 5, 6 и повече вагони ремонтирани с по 4—5 часа предсрочно. В чест на своя празник и в помощ на кампа- нията за усилените превози те не са допуснали по тяхна вина да закъсне нито един вагон.

Снимка: Г. Мусински

Дела на рационализаторите

С всяка изминала годи- на творческата дейност на работниците-рационализи- тори от локомотивното де- по при гара Горна Оряхо- вица все повече расте. Броят на одобрените и вне- дрените рационализации с голям икономически ефект непрекъснато се увеличава.

Само за първите 6 ме- сеца на 1960 година бяха предложени и внедре- ни 38 рационализации.

По-рано при спукване на цилиндър локомотивът се изпращаше за ремонт в жп завод „Г. Димитров“ — София.

Рационализацията на Христо Джанков разреши този въпрос. Сега при спукване на цилиндър ло- комотивът се спира най- много за 2 дни, а не за цял месец, както беше до- сега. Заваряването става в самото депо по нов начин в студено състояние, по- средством арматура и електрожени. Само от ремонта на един локомо- тив се постига икономия от 17,962 лева.

И шлосерите при мо- трасното депо Стефан

Шумналиев, Иван Фи- лков и Божо Боев внедри- ха ценна рационализация. По-рано при спукване на зегера на амбреажната полуоска моторните се ос- тавяха два дни в депо за ремонт, през което време ги заместваха пар- ни локомотиви. Това оба- че струваше много скъпо. Затова рационализацията на Филков и Боев бе по- срещната с голям инте- рес. Чрез нея спукваният зегер на амбреажната по- луоска се заменя с гор- цо набита втулка, която не се чуши при експлоа- тация.

В отговор на призива на Партията за пестене на цветни метали, рацио- нализаторската бригада при депо, състояща се от майсторите по ремонта Ботю Лесичков, Стою Стоев и шлосерите Нико- ла Кочев и Тодор Лесич- ков, работи над нова ра- ционализация: — при по- демния ремонт на локомо- тивите кръстоглавите плъзгачи да не се бра- куват и да се поставят но- ви, а да се заливат с ба- бит, който е по-издърж-

Тези, които изпреварват времето

Окъпана от светлината на слънцето, разпреде- лителната гара Г. Оряховица, заградена отвсякъде със сто- тичи вагони, се белее като кораб в море. Лозунгите и водно веещите се трицвет- ни, сини и червени знамена отдалеч привличат внимане- то. Чувства се, че навсякъ- де настроението е праз- нично. Наближава Денят на българските железничари. Тези последните часове от предпразничната надпрева- ра. Този ритъм се долавя в гласовете на маневристите, в движението при автома- тичната гърбична централи- зация. От близкия горист хълм идва свеж въздух и създава по-радостно настро- ение.

— Готово, изпращай вла- ка! — вика отдалеч вътреш- ният ръководител Дими- тър Трифонов на стоящия пред влака ръко-

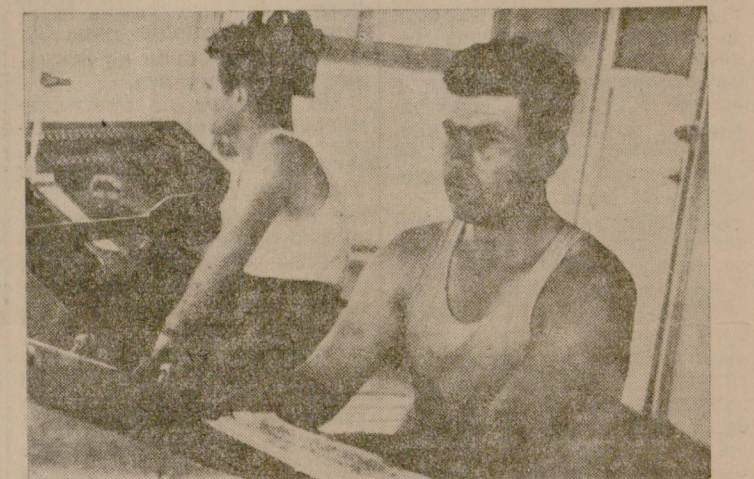
водител по движението Пе- тър Какъмъков. Миг след- това, заповедният диск се вдига и мощният локомотив серия 15, плавно потегля тежкотоварния влак, с до- мати за Русе, а оттам за Съветския съюз.

А в това време звънят телефони, нервно потрак- ва морзов апарат в прием- ния парк. На семафора бя- сва трепетлива зелена свет- лина и товарният влак № 462, преминал тежкия път през Балкана, б-рзо намаля ход през стрелките и спира с глух шум в га- рата.

В това време вече е под- готвен втори влак за изпра- щане. Пак „готово“ и „зе- лена светлина“, отново по график е изпратен следва- щият влак. Отрано смяната с ръководител Петко Вър- нов бърза да изпрати всеки влак. Тя стана първенец за полугодието. Сега ръково- дителите по движението от цялата смяна се борят за високото звание „Бригада за социалистически труд“.

Трудовата надпревара не- стихва. Ръководителите по движението Ст. Мичев, Петър Какъмъков, Георги Кабаиванов, Дим Трифонов, заедно с началника си Вър- жаров, имат едно желание: утро, на своя празник, с гордо вдигнати чела, обез- ти от порива на своята мла- дост да рапортуват високо преизпълнение на производ- ствения план, да известят, че с изпращането на всеки тежкотоварен и маршрутен влак те изпреварват време- то.

СТ. СТЕФАНОВ

Пламъкът на съревнованието, стремелост за по-високи успехи и любовта към Родината са облагодали с още по-голяма сила в тези дни и очертанията при жп гара-разпределителна Г. Оряховица Димитър Димитров и Илия Тодоров. Техният девиз сега е: да се пропуснат колкото се може повече вагони през съвещицата, да се комбинират и топят навреме колкото се може повече влакове. За това и Димитър и Илия при нор- ма в неговите дежурства 600 вагона пропускат по 800—900, а в нощните дежурства при норма 840 стигат до 1,000—1,100 вагона.

СТАНАХА ИСТИНСКИ ЖЕЛЕЗНИЧАРКИ

Какво ли не умее да пра- ви женската ръка! Колко- то радости и щастие създава- тя, тая отрудена ръка! Ед- но само докосване до лице- то на разплаканото дете е достатъчно на устата му да цъфне усмивка, една ласка на тая огрубела от работа ръка може да стопли сърцето!

Имало е години, когато жената е трябвало да се за- нимаваша само с домакинство, да преде и тъче по дял- ден! Имало е години, кога- то тя от сутрин до вечер се е блъскала по чужди къ- рища за парче хляб, за да нахрани скъпите си рожби! Имало е години, когато на жената се е гледало от височината на „мъжкото до- стоинство“!

Но тези години останаха в историята. Какво ли не умее да прави се- га жената, макар че все още се чува „това не е за жена работа“!

— Ето пак няма части! Нищо и никакви болтове, а не сте ги доставили! Жен- ска работа — сърди се един работник в магазината на депо.

— А бе, така е, щом ма- газината е женска — допъл- ня друг.

Така си и тръгва мъл- вата — „женска магазин“.

Много дни тези думи из- мълваха Йонка и Елена — две жени от магазината. Много пъти те премълчава- ха обидите на работниците, които смятаха, че ги пре- възхождат.

Така стана и сега. Няма болтчета, а толкова са не- обходими. Йонка стоеше срещу работника и се чу- деше какво да отговори. Може би наистина са пра-

ви. Като че ли с доста тежка работа се нагърбиха- те, тия две жени и то та- кава, каквато досега са ра- ботили само мъже с извест- на техническа подготовка. Началник склад беше мъж, а сега — Йонка Йеязко- ва, една обикновена жена. А в магазината има части, стотици машинни части, имената на които трябва да се знаят, да се запомнят. Толкова да се стараш, а току виж, че забравиш не- що! Сигурно Йонка е про- пуснала да каже за болтче- та, а завистливците това ча- кат, за да оправдаят мне- нието „Йена ли е тук, я- ма да ни провери в рабо- тата“. На такива скептици магазинерката казва:

— Не, почакайте, елате да отидем при майстор, аз дадох поръчката — и тръг- ва бързо с работника към стругарния цех.

Оказва се, че поръчката е изпълнена.

Ето, че и жените могат нещичко!

Друг път идва работник и казва на Елена:

— Дай ми едно „ухо“!

Тя става и тръгва да тър- си. Съвсем не може да си спомни къде ли може да се намира това „ухо“, върви, гледа, но не го намира.

— Постарайте се да на- бавите! — подхвърля иро- нично работникът и излиза.

Елена почва да търси я- то намира, това „ухо“. Точ- но насреща било, но нали не го знае.

— Тия рафтове и етике- ти не са добре така — спо- делена си двете жени не- отдавна.

На другия ден Елена сбу пълталони, покани се на стълбата с четка в ръка да боядисва усърдно раф- товете. Същите тия ръце,

които сутринта са връзвали панделките в кестенявите къдрици на малката Све- та, сега държат уверено четката и мажат ли мажат. От другата страна помага Йонка. И така до края!

След това написаха етике- ти за стотици части, нале- пиха ги по рафтовете.

Сега в магазината много лесно се ориентират и по- бързо намират нужните части. Те са подредени по своето сходство и предна- значение — арматура, бол- тове, лагери и т. н. Така, хубаво е подредено!

В навечерието на Празни- ка двете жени имат много работа. Дошли са части за бързомерите. Малки, съв- сем малки частици, които трябва да се подредят и опишат. Елена съставя кар- тони и обслужва с части работниците, а Йонка все- току тича, ту при първо- делците да направят рафто- ве за новите части, ту до този или онзи склад или да нагледат поръчките. Всич- ко трябва да се предвиди навреме. Железничарите не обичат закъсненията.

Трябва да се почисти. Ето там май са се спусна- ли паядинки, а не бива да се виждат. Пред Празника пак ще подреджат, отново ще боядисват. Йонка и Еле- на са облекли сините прест- илки и не се плашат нито от работата, нито от маслото, което така захва- бява ръцете. Те уверено го- ворят „по технически“ с шлосерите, майсторите, ма- шинистите. Едва ли не са изучили всички части на локомотивите.

Бива си ги нашите мага- зерини, истински железни- чарки!

Радка ГАНЧЕВА

Днес
на страницата:

- ☆ Пионерът Раев спаси човешки живот.
- ☆ Розка не иска да гледа баща си с две жени
- ☆ Нужни са разкопки на „Килифарската пус- тиня“
- ☆ Граничарите за- ловиха дивер- сантите
- ☆ Из залите на съ- да.

Повече мляко

С голямо старание и усърдие се отнасят доячите от ТКЗС „Октомврийска победа“ — с. Поликраище към обещанията, дадени в нача- лото на годината, за надоява- не на 1.253.440 литра мля- ко. В резултат на добрите грижи и редовно хранене за седем месеца при план 737.845 литра мляко вече е надоеено над 787.700 ли- тра.

На челно място в коопе- ративното стопанство са до- ящите от трета бригада, кои- то изпълниха плана си 12 дена преди срока.

Т. Иванчев

ПРИКАЗЕН ГРАД

Вчера в град Търново пристигна група от 38 уи- гарски железничари — ес- перантисти. Водач на груп- ата е Силард Балинд, ди- ректор на Железничарската дирекция в Будапеща. Др. Балинд е посетил миналата година нашата страна и Търново. Сега сам органи- зира групата. „Търново трябва да се види от все- киго. Затова аз дойдох от- киго. Затова аз дойдох от- град. Доведох и своите дру- гари“ — каза той.

Гостите разгледаха града. Днес заминуват за Габ- рово, а оттам за Варна.

Кр. Денчева

Нека се имат предвид тези неща

Хубав е нашият град Тър- ново!

Сега — особено през ля- то — се посещава и му се възхищават много гости от Родната и чужбина.

Под грижите на Народно- ната власт бяха извършени различни и много дела за неговото културно оформя- не.

Но се намират още не- ща, които не са в хармо- ния с общия стремеж за външното обновление на града.

Ако се направи едно сравнение с парка „Толбу- хин“ и градската градина, където влизат хора за почи- вка, се вижда, че гради- ната се изоставя. Алеите са издрани от водните пото- ци, тревата не се почи- ва от паднали листа, не се полива редовно, някои от пейките са счупени, небоя- нисани, басейнът е също непочистен. Неправилно е загъпкана зелената площ между алеята и площадка- та, където са поставени люлките и др. забавления за гражданите. Тук можеше тая площ да се запази като мястото за минаване се ограничи, да се направят стъпала и пр. Грижите за тоя парк не са такива, как- то преди една-две години.

Все още незадоволително се поддържат зелените пло- щи на най-посещаваната част от града „Щаревец“. Тук са малко цветята, мал- ко са декоративните храсти, оформените зелени кътове и пр. Нужно е по-често алените да се застилат с пясък или да се асфалтират.

Не е известна причината, но тая година удивително много е занемарен паркът на

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

Изкупуването на яйцата върви добре

Миналата година изпъл- нението на плана за изку- пуването на яйцата в райо- на на Драгановската потре- бителна кооперация върве- ше много слабо. Това се дължеше на слабия контрол от страна на управителния съвет на кооперацията и най-вече на нехайството на закупчиците.

През тази година обаче на изкупуването се обърна най-сериозно внимание. От- рано се взеха строги мерки и работата тръгна по-добре.

Създадени бяха комисии за изкупуване, доставиха се неограничен брой малки пи- лета, с което се спря раз- хищението на яйцата от страна на някои кооперато- ри.

Сега резултатите от из- купуването са много добри. Само от кооператорите до 1 юли са закупени 24с.000 яйца, с което планът за цялата година е изпълнен 135 на сто.

Т. Желязков

ДАП трябва да се погрижи

Гражданите от гара Горна Оряховица, които вечер са на кино, театър, концерт или другаде се връщат с рейсовата кола, която тръг- ва от града в 22.45 часа.

За тази кола винаги има много хора, но за най-голя- мия съжаление тя е една от малките и невъзможно да побере всички пътуващи за гарата. Поради това ста-

ват големи неприятности, блъсканици, свади, хората висят по вратите, други се качват през предната вра- та. Кондукторът не успява да даде билети на всички пътници.

ДАП трябва да се погри- жи за спокойно и приятно превозване на хората.

Ив. Филипов

СМЕЛ ПИОНЕР

Четири часа след обед. На плажа на река Янтра край с. Първомайци II има много хора. Едни от тях се къпят, други се препичат на пясъка.

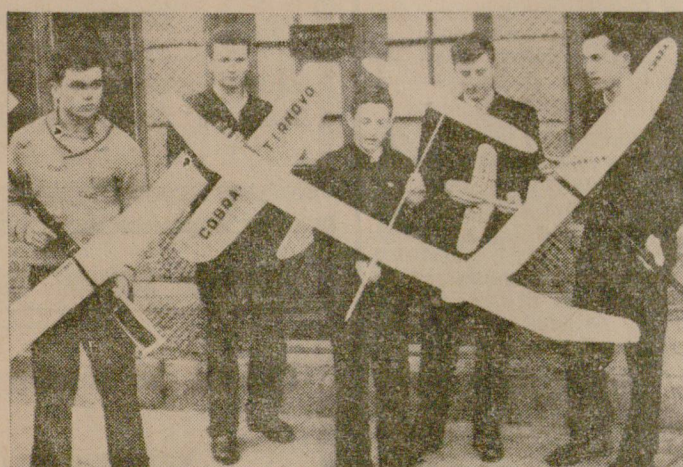
По бента върви човек. Той се подхлъзва и пада в реката. Това е Никола Кирилов Чонов от с. Само- водене. Той не може да плува и започва да се дави.

Забелязали, че техния другар е изчезнал, прия- телите му започват да викат. Наблизо до давещия се намира пионерът Иван Илиев Раев. Той се хвър- ля във водата и започва да тика Никола към бре- га. Тук вече са дошли много хора, между които и Илия Пенев. Овчш моряк — спасител и Борис Танев — работник. Двамата се хвърлят почти ед- новременно, изнасят Чонов и Раев от реката. След като „удавникът“ се съвзе, той искрено благодари на своя спасител пионери Иван Раев.

Подвигът на дванадесетгодишния пионер трябва да служи за пример.

Георги Кирилов
с. Първомайци II

СЪСТЕЗАНИЕ ПО АВИОМОДЕЛИЗЪМ

В неделя на летището в Г. Оряховица се състояха състезания за окръжно пър- венство по авиомоделизъм, организирани от Окръжния комитет на ДОСО.

Много добре се предста- ви Г. Герджиков с модел „Гуменик“. От три старта той събра 304 точки, като само при един от стартовете постигна 169 секунди лете- не. С таймерен модел с мо- торче Ив. Качаунов има 139 т. Моделът на Ст. Ил- чев „Планер“ се повреди за третия старт, след като до- несе на състезателя 56 т.

С таймерен модел Л. Биол- чев постигна 50 точки. Ветровитото време попрече- чи да се постигнат по-голе- ми резултати, тъй като често причиняваше отклоне- ние и сблъскване на авио- моделите. Търновската ко- манда спечели първенство- то и ще участва в състе- занията за републиканско първенство.

НА СНИМКАТА: Съ- стезателната команда по авиомоделизъм при ГК на ДОСО в Търново.

Текст и снимка: Ал. Тошев

КЪМ БЕРИТВАТА НА ТЮТЮНА — ПО ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ!

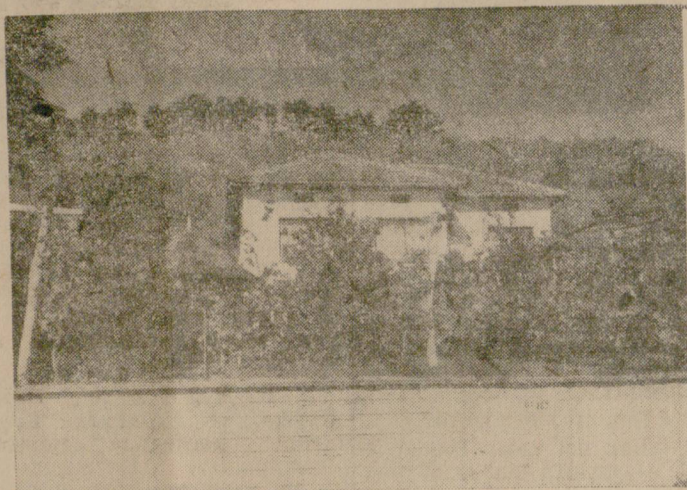
Тази година по-голяма част от тютюнопроизводителните стопанства в окръга отгледа- ха добродоказствен тютюнов разсад, който засадиха на- времето на постоянно място и полониха добри грижи за растенията. Тютюнът се раз- ви много добре и почти вси- ки стопанства узряха първи- те листа. Повечето коопера- тивни като Лясковец, Кесаре- во и други, въпреки усиле- чата жътва образуваха мла-

дежки и старчески групи и осигуриха редовно бране на всички узрели листа.

Не така постъпиха обаче в Балван, Килифарово и Тър- ново. Там като че ли не се отнесоха с необходимата се- риозност към тази важна кул- тура. Оправдавайки се с липса на работна ръка, те оставиха да прегорят на стеблата листата от две-три ръбде. С това те нанесоха големи загуби за кооперато- рите и на държавата.

Времето напоследък се за- топи. Това благоприятству- ва за бързото узряване на листата и добродоказственото им изсушаване. Нужно е кооперативните стопанства да направят всичко възмож- но за най-редовно обирене на всички узрели листа, да не оставят да пропадне най- качествената продукция от тютюна.

П. Русев

Работлив човек и усърден стопанин е кооператорът Вичко Мънков от с. Сухиндол. Той обича своя висок квартал, където си построил светлостоя и хигиенична къща. Всичко в този дом е за показ: и модерното разпределение, и изисканата уредба, а градинката е образцова — с беседка, лимонен кът, много лози и цветя.

Ив. Драгиев

Да обърнем внимание на този старинен обект

В похвалното слово на Григорий Цамблак за па- триарх Евтимий се говори, че Теодосий Търновски се заселил в дивата Килифар- ска пустиня, достъпна само за „зверове и бесове“.

Знаено е от историята, че тази Килифарска пустиня, която се намира на около 4 км от с. Килифарово, впоследствие става цветуща школа. Тя давала на родна- ната много свещеници и учи- тели и затова след падане- то на България под турско робство поробителите разру- шили из основи този кул- турно-просветен извор. Сле- дите на школата на Теодо- сия и Евтимия се намират на повече от 400—500 ме- тра от сегашния Килифар- ски манастир.

Помня, като ученици в противназията и сетне през лятото често ходехме на из- лет до манастира. Излиза- ли сме и до развалините. Слушали сме от стари хо- ра да говорят — може би, легенди, че там имало зария- нати ценни богатства — зла- то, сребро, стари църковни съдове, книги и др. че биялди срещу „свят ден“ да „играе имане“.

Това е привличало апети- та на запалени иманяри, които не веднаж са наруша- вали спокойствието на развалините.

Наблюденията на разкоп- ките в Търново ме навяват на мисълта за „Килифарска- та пустиня“. Дали не е вре-

ме да се започнат разкопки на цветущата някога Тео- досиева школа в пустинята, дала много просветители на българския и на руския на- род.

Имахме нива, която се намира в близост с въпрос- ната „пустиня“ и когато я разкопавахме винаги в нея намирахме човешки кости — вероятно мястото е би- ло гробница. Тогава

Вонеща вода е малко кур- ортно балканско селце, разположено сред красива местност. Името си носи от силно лековития извор.

През лятото тук идват много трудещи се на почи- вка. Има също така голяма детска колония — около 100 деца летуват в една смяна. Всичко това е хубаво.

За голямо съжаление оба- че тук не всичко е в ред. Банята е завършена много отдавна, но стои заключе- на (всички почиващи един друг се питат кога ще бъде открита...). Най-лошото е, че няма хлехарница — въоб- щено няма откъде да си купи- ш хляб в това село. Пра- вени са опити курортът да се снабдява с хляб чак от с. Дебелец. И то е нередов- но и несигурно. В ресто- ранта се готви много хуба- во, но, за да се нахраниш, трябва да си носиш хляб.

С любов към работата

Редица години магази- нер в заведението за об- ществено хранене при по- требителната кооперация в с. Върбица е Дончо Илиев. При него винаги има много клиенти. Привлича ги веж- ливо и акуратно обслужва- не. Той ценя времето на съ- селаниите си и незабавно изпълнява поръчките им.

В неговия магазин вина- ги е чисто и подредено. Ма- сите са покрити с чисти по- чкривки и върху тях той поставя различни вестници и списания. Когато трудолю- бивите върбишки коопера- тори имат повече време за почивка, могат и да про- четат интересни вестни, да разгледат илюстрациите. В

магазина му има богат асортимент от стоки. Към това Д. Илиев винаги се стреми. При него се нами- рат най-различни напитки, мезета, сладки, минерални води и др. За изстудяване на напитките през летния сезон е направено специал- но диментово корито с по- стоянно течаща студена вода.

Всичко това привлича клиентите и помогна на Д. Илиев да изпълни и през второто тримесечие плана си 121 на сто.

Когато човек се труди от сърце, и работата му е ле- ка, и успехите са похвални.

Д. Габровски

ИЗ ЗАЛИТЕ НА СЪДА

Георги Лазаров бил мно- го добър майстор-обущар. Такъв го знаят свишюлий. През 1936 година той от- казал общарския отдел на Промкомбината в гр. Сви- шю. Работата тръгнала. На- скоро майсторът, като взел мал мляра на една клиент- ка, й казал, че може да не плаща общарта. Така и ста- нало — той й подарил обувките срещу...

сприя- теляване! Подаръкът не се отразил по сметката на Ла- заров, тъй като професии- налното му майсторство но- село големи икономии ма- териали. Част от икономии- те Лазаров отчитал. Вре- мето текло, а той намалявал, докато съвсем престанал да отчита икономии. От изли- шния материал били произ- ведени обувки, които той продавал направо на клие- нти, като получилите суми присвоявал.

През 1957 година коопе- ративно стопанство в с. Драгомирово доставило на Промкомбината голямо ко- личество материал, с кой- то били изработени обувки на кооператорите. От уме-

лото разкрояване бил ико- номисан още материал, от който били направени обув- ки, чиято стойност Лазаров също присвоил. Той не от- читал напълно и постъпи- лите суми от изработени поръчки за обувки.

бонини, ботуши на разни клиенти, като отчитал при- ближително половината сума, а разликата присвоявал. Установи се още, че е съ- бирал от граждани по по- ръчките повече от опреде- лените цени, като разлика- та също присвоявал.

Така в продължение на повече от 3 години Никола Лазаров присвоил от Град- ския промкомбинат над 42.000 лева. Откраднатото Лазаров просто прахосал за охолства и разврат! Обид- бал и вечерял редовно в ресторант. Обичал и шум- ните компании — песни и шампанско, както и с обще- ствени пари да прави съп- ни подаръци и да разврат- ници с приятелки. Когато в Свишю ставало скучно, синият Дунав отвеждал май- стора и любовницата му чак в Русе. А там отново —

ЗОРКИ

— Смили, закърмени с не- навист към всеки измънник на Родната са воините, които пазят врага да не премине границите на нашата Татко- вина. Вимъзи в студ и бжед, в слънце и пек те са неотменно на своя пост. Зорко боят.

Един от многото предани синове на народа е и гранича- рят Кръстьо Ст. Кръстев, от с. Караилен.

И СМЕЛИ

Сутринта на 28 май Кръстев бе старши на наряда. Заедно със своя другар Вълес те обикалят поста си. Рано е още. Слънцето току що изгрява. Изведнаж се чува подозрителен шум. Двамата младежи са на цокел, внима- телно се вслушват. Ясно, това са стъпки на хора. Залегнали,

граничарите острожно се взират.

— Стой! Гореще! — извика с все сила Кръстев. Бандитите побягват. Кръ- стев стреля високо над главите им. Единият се уплашва и вдига ръце. Претърсват го. Но вторият успява да избяга. Кръстев сам тръгва по следите му. На помощ му идват другари от заставата. С по- мощта на местното населе- ние и вторият бандит е за- ловен.

На свещението на комсо- молския актив от гранични- те застави в София мини- стрът на вътрешните работи повиши редник Кръстев в званието мл. сержант, редник Вълес в званието ефрейтор и ги награди със значки „Отлич- ник-граничар“ и по 10 дни домашен отпуск.

Имената на двамата смели войника си вписани в почетна- та книга на Централния ко- митет на ДКМС.

Комсомолците от Търновски окръг трябва да се гордеят, че от техните редици израст- ват такива храбри, преиспи- до смърт на Родната ни народни синове.

Денчо Медарев

Курортното селище заслужава внимание

Може ли такова посеща- ванно място да се остави без хляб?

Г. К. Радев

Читатели, вземете отношение!

В редакцията се получиха материали, в които се го- вори, че Петър Иванов от с. Бяла черква оставил първата си жена, оженил се за друга, а след известно време я напусна и иска да се върне при първата, после пак отива при втората... За него бракът и семейството се оказват забавна игра...

Тук поместваме писмото на дъщеря му и писмото на втората му жена.

Прав ли е Петър Иванов? — Нека читателите пре- ценят и вземат отношение.

МОЯТ БАЩА...

Баща ми Петър Николов Иванов работеше като раздавач в пощата в Бяла черква. През отпуските майка го изпращаше на почивка в Баня, а тя работеше в ТКЗС, за да издържа семейството.

През това време татко се увлича по вдовича- та Цветана Йорд. Еленкова от Козлодуй — Вра- чанско. Забелязат нас, разведе се с майка и склочи граждански брак с другата.

Моята майка беше голяма. Приятелките ми се подизграваха. Това ми повлеля. Аз не можах да завър- ша VI клас с добър успех.

Не след дълго татко започна да си идва всеки месец. Плаче, казва, че е сгрешил и се моли майка да го приеме.

Аз не можа да гледам повече това — татко с две жени, а аз с две майки!

А колко е лошо и болезнено да си без бащински грижи при жив баща и да си изоставена!

Розка П. НИКОЛОВА

...И МОЯТ МЪЖ

Петър Н. Иванов от Бяла черква е мой втори мъж. Първият ми мъж почина. Останала вдовица, аз се ожених за Петър, като смя- тах, че в него ще намеря истинския другар. Но намерих подлец и измамник. Само за пет месеца той ме ог- раби, опозори и избяга. Се- га мисли да склчва трети

брак и да ме остави бремен- на в Козлодуй.

Нима е оправдана за един гражданин от социалистичес- кото общество тази подла постъпка и такова престъп- но отношение към семейна- та единица?

Цветана Йорд. ЕЛЕНКОВА от с. Козлодуй

Жени и вино, вино и жени

ядене, пиене, подаръци! — Разврат и шампанско...

Наскоро състав на Тър- новския окръжен съд раз- гледа деянията на подсъ- димия Лазаров. Четири де- ца Лазаров беше крачка по крачка разобличаван от раз- татите над 180 свидете- ли! Подсъдимият нагло де- монстрира пренебрежението си към съда и свидетелите, като заяви, че присъдата, която щял да издаде съдът, няма да означава за него, тъй като той не щял да ле- жи. Аrogантното държание на Лазаров не учуди съда. През 1947 година Лазаров е осъден по закона за снабдяването и цените (за „черна борса“), а през 1948 година за разврат.

Вижда се, двете предиш- ни осъждания не са оказали възпитателно въздействие върху гражданина Лазаров и, ръководен от стремежа за лек и разгулен живот, той алчно се е нахвърлил върху обществената собственост. Престъпната дейност на подсъдимия Лазаров бе- ше разкрита докрай. Мал-

ко е да се каже, че той бе- ше притиснат — той беше смазан от доказателствата.

Окръжният съд призна подсъдимия Никола Лазар- ов за виновен, че в качес- твото си на длъжностно ли- це е присвоил от Градския промкомбинат — Свишю су- мата 42.675.16 лева, като, за да закрие престъплението си, е извършил и други престъпления — съставил фиктивни документи и на- рушил служебните си за- дължения. Предвид големия размер на сумата и общес- твената опасност на деяние- то Лазаров беше осъден на 10 години лишаване от сво- бода, конфискация на един радиоапарат, 1 велосипед и 1.000 лева от имуществото му. Като и да заплати на Градския промкомбинат присвоената сума със за- конната лихва.

Д. ДОЧЕВ

юридически консулт при Окръжния народен съвет — Търново

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 95, от 6 VIII. 1960 г.

Нов опит за измама на света

Опитите на империалистите да се представят за защитници на мира остават без резултат, защото защитите са против тях. Не една международна конференция, имаща за задача да разреши наболели световни проблеми, бе провалена не от друг, а от империалистите и преди всичко от техните най-ярки представители — ватиканските. Доста тъжно е да обрнем внимание на провала на Женевската конференция на Комитета на 10-те по въпроса за разоръжаването, за да се уверим в това. Тази конференция не се свика по желание на западните правителства. Тя бе плод на неистовите усилия на Светския съюз при подкрепата на цялото миролюбиво човечество. Тези усилия предизвикаха резолюцията на Общото събрание на ООН във връзка със съветските предложения за пълно и всеобщо разоръжаване. Притиснати до стената, империалистите бяха принудени да приемат такава конференция. Те обаче отидоха в Женева с камък в пазвата. Там те показаха, че съвсем не им е до разоръжаване.

За да запазят поне частичка от сериозно нахвърления им престиж, някои западни делегации, и конкретно френската, се опитаха да направят известни разумни предложения. Съветското правителство най-внимателно ги прочути и в новото си предложение за пълно и всеобщо разоръжаване взе под внимание известното на цял свят френско становище, но империалистите след новото съветско предложение от 2 юни, направиха кръгом — отрече се от онова, което до тогава предлагаша.

Не може да се премълчи и един друг съществителен факт. През време на конференцията на 10-те, САЩ изпратиха с шпионска цел самолета „Ю-2“ над съветска територия, с което торпедираха Парижката среща. Все през този период те продължиха с ускорен темп да въоръжават бундесвера и да пъхат в ръцете на западногерманските войнолюбиви ракети и атомно оръжие. На практика конференцията на 10-те стана параван, зад който САЩ продължиха да тласкат света към война. При това положение Съветският съюз и другите социалистически страни — членки на Комитета напълно основателно напуснаха конференцията. Те не можеха да се съгласят да бъдат съучастници в заблуждаване на световното обществено мнение, в измаване надеждите на народите. Нято СССР, нито която и да било социалистическа страна обаче се отказват от разрешаването на проблема за разоръжаването. Сега те настояват този въпрос да се разгледа на предстоящата сесия на Общото събрание на ООН с участието на всички правителства.

Дискредитирани и разобличени, САЩ сега искат въпросът за разоръжаването да се разгледа от Комисията на ООН по разоръжаването.

Налице е нов опит да се измама народите, защото и до днес САЩ не са се отказали от своите позиции да се легализира шпионажът, без да се стигне до разоръжаване. Не може да не се отбележи, че искането на Вашингтон да се сви-

на Комисията на ООН по разоръжаването е продиктувано от чисто конюнктурни съображения. Предстоят президентски избори. Републиканската партия начело с Айзенхауер иска да излезе пред американските избиратели с някакъв актив да се намали огромният международен пасив на САЩ. Във Вашингтон разчитат, че в ограничените рамки на Комисията, далеч от погледа на света, ще успеят и сега да удавят въпроса за разоръжаването в нескончаеми и празни разсъждения.

Всички тия безпочвени маневри на американските империалисти са до край разкрити с писмото от 31 юли на временното изпълняващо длъжността постоянен представител на СССР в ООН до председателя на Комисията на ООН по разоръжаването.

За да се придвижи въпросът за пълно и всеобщо разоръжаване, съветското правителство смята, че най-добре би съдействувало личното участие на ръководителите на правителствата на държавите — членки на ООН, които могат да вземат бързи и самостоятелни решения. Всичко друго ще бъде губене на време и нова подигравка с надеждите на миролюбивото човечество. В това ново съветско предложение още веднъж се вижда искрено желание на СССР да се изобави светът от кошмара на войната. Ако западните правителства и специално това на САЩ наистина желаят да се постигне пълно и всеобщо разоръжаване, няма защо да се плашат от новата съветска инициатива. Най-добрата трибуна по въпроса за разоръжаването безспорно е трибуната, която предлага Общото събрание на ООН.

Ето защо цялото миролюбиво човечество приветства тази нова съветска стъпка и настоява, когато Общото събрание пристъпи към разглеждане на въпроса за разоръжаването, ръководителите на правителствата на държавите — членки на ООН да изяснят пред целия свят своите позиции и да се отпират пътят към разрешаването на всички наболели международни проблеми.

Тр. КЕРЕЛОВ

Събраха се веднаж на приказка старата бабичка Лъжка и младата Истината.

Лъжката сложи настрана патерията си и като се озърна наоколо да не би някой да подслушва, наведе се към Истината и тихо, доверително и поверително прошепна:

— Научи ли новото?
— Не, не съм. Какво е то? — попита на свой ред Истината.

Лъжката сви малките си кавгаджийски устни, присви лъкавите си очи и, присмивайки се в себе си над неосведомеността на Истината, изтърси следната сензация:

— В село Върбица, разправят, имали 300 свещеника. Голям берекет на попове, ти казвам.

Истината погледна старата клюкарка с блистите си очи и тръсна ядосано главата:

— Все току лъгошиш, бабо Лъжке. Никакви попове няма във Върбица, ами мъжете ходят небръснати, защото доставчиците не се сещат да снабдят магазина с ножчета за бръснене.

Позамълчаха. Баба Лъжка се протегна на припека и отново поде:

— Пак ли ще кажеш, че лъжа, ако ти поприказвам за чудесията в Полкранце? Там, драга, по улицата от гарата си имат осветелни ехе, като ден.

— Ето, че пак те хванах в лъжа. Като тъмнотията на улицата от гарата до селото със свещ да търсиш не можеш намери. Иди нощем да чуеш какви ослепителни стават, ще припаднеш от смех. Блъскаят се хората в тъмното, забиват носове в земята и гургулти, гургулти.

— Хи-хи-хи — изкиска се баба Лъжка и очичките и зямтаха зелени искрици.

То ти все не вярваш, ама почакай сега да те смая с нещо друго. Когато моят син Лъжко малкия ме заведе в Свищов, секна ми дъхът от възхищение. Главната улица под площад „Г. Терзиев“ е много чиста и хубава... Та...

— И туй е лъжа, бабо Лъжке. — Истината иронично погледна старата клюкарка. — Истината е, че по улицата, дето я споменавах, когато завали дъжд, тече вода колкото тави на Дунава. Разправят, че там хората с кокили ходели. Пък и калта на страничните булеварди не могат да изгазят...

Разсърди се Лъжката и ядосано изкиска:

— Ти все не вярваш! Какво тогава да ти приказвам! Младо си ти и нищо не знаеш. Моята свачка Лъжа Опашата ми писа от Карансена, че там в лозята направили колний като палати. Завали ли дъжд, хората си стоят на сухино и пет пари не дават. Ашкорсу на Карансена!

Този път от все сърце се разсмя Истината.

— И ти мислиш, че някой ще ти повярва, а бабо Лъжке? — попита тя през смех. — В Карансенските лозя няма никакви колиби и росица щом прероси хората през глава бягат чак в селото. Разправят ги ти тези на сваките си, не на мене.

— Божеее, кога ли сме се разбиха с тебе! Що ли стоя да приказвам на вятъра.

Баба Лъжка обаче не си тръгна, а продължи да хвалити, да разказва, да силе разни лакардийки.

— Ти в Първомайци II ходила ли си? Не? Хе-хе хе

какво знаеш ти! — Самодоволно се ухили Лъжката. — Там си имат такова хубаво магазинче, свят да ти се завие. Какво ме гледаш, за магазин за зарзавати приказвам. Много е хубаво. А магазинерчето — да му се ненагледам!

— Все си лъжеш, бабе, ама няма кой да вярва. Там в Първомайци II, покрай зарзавата се продава и скоросмъртница, ракияка де. Де на едро, де на дребно, алъш-верига да върви. Пият си там дядковците и чичковците, гледат ги децата, дошли да купят зарзават, а управата на кооперацията има на очите си перде. Видя ли сега?!

— Какво ще се наддумвам с тебе! — стана и тропна с патерията си Лъжката.

Очите я пронизваха Истината. Значи, няма да признаеш и ударичеството на служките от Златарица Марин Папазов, Александър Папазов, Марин Коцлов и Стефан Коцлов, които са първенци в жътвата. Помогали са на кооператорите...

— Ха-ха-ха — крщно се засмя Истината. — Тези синковци, дето ми ги брони, ходиха на жътва, ама със сремметата. И глобичка заслужена си получиха, дето са хойкали по реката. То има и други като тях. Свищовските Стоян Ангелов и Ламби Мантаров от Козловец и те бяха погнали рибите с железни вили из язовира, и пата-кята, бре ще я изтребят, ама много я пресолиха и те, та не се яде пущината...

Баба Лъжка сякаш не слушаше. Личеше, че беше ядосана. И по едно време замислено рече:

— Не знам дали ще ме вземе довечера в автобуса си кондукторът Христо Тодоров от ДАП — клон Елена. Стара съм, та... Той младичките си ги взема с фокус-бонус препаратус. Една усмивчица, едно мило погледче и Христото си ги товари в автобуса нелегално, макар колата да е претоварена и хубавиците хич да не са се погряжили да се снабдят с билети. Ама не е само това. Някои от пътниците си подават билетите през прозорците и се намъкват всичките, а Ристото се прави на ударен... Та не знам, като съм стара, дали ще найда едно местенце за старите си телеса...

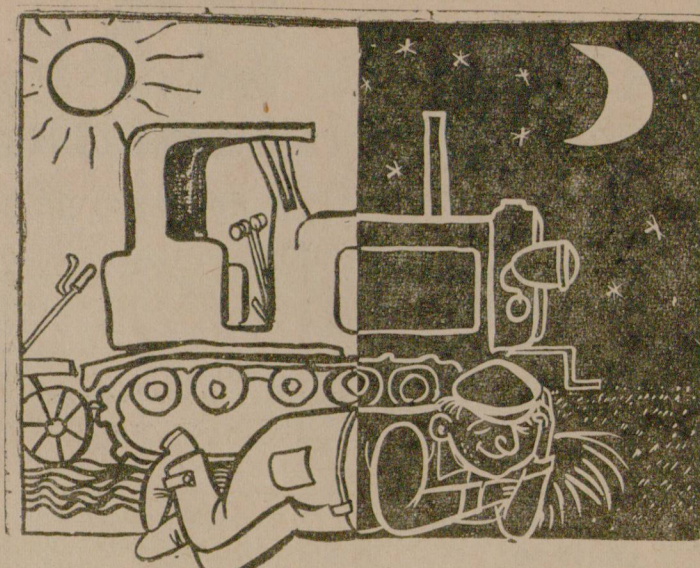
— Каза веднаж и ти истината, бабо Лъжке — усмивна се Истината.

— Какво-о-о?! — сви гневно устни старата вещица, но не можеше да каже нищо за свое оправдание, защото бе пак разобличена от Истината. Затрела с патерията си и ядосана си отиде. Досрамя я, че не можеше да излъже едно младо момиче...

Аз нямаше какво повече да подслушвам и също си тръгнах. Налице остана само

ИСТИНАТА

(По дописки на: Габър, Т. Иванчев, К. Илчев, и др.)

Дено... ..нощна дълбока оран

Стършелова медицина

Настоящото медицинско свидетелство се издава на болната Вършачка Празно-орънкова, жителка на МТС Карансена, а на работа в ТКЗС с. Морава.

Същото да послужи за оправдаване на неоправданата отписка ползвана от същата в най-напрегнатите вършитбени дни.

Болната дава следните данни: преди известно време е преминала системно недояждане (на сноп). След това по вина на нейните храначи е била подложена на претягане (с цел да се навакса изгубеното), с което

е била претоварена храносмилателната й система. При рентгеновия преглед в хранопровода са забелязани цели снопи, които са спрели дишането й. Това е и причината за изкривяването на централната гръбначна ос. От направената кръвна картина е установено, че болната е имала някакви стари неизлечени още огнища, въпреки че е била на основно ремонтно лечение в МТС — Карансена.

На лекувалите я следва да се потърси отговорност.

Подписали Д-р Боц и Ал. Пачев

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират за времето от 8 до 14 август следните филми: „Девети септември“, Търново; „Повест за младоженците“, Искра, Търново; „Опасни звонци“, Напредак, Търново; „Великият Карузо“ и „Полет над гнездовите места“, Хр. Ботев, Ловеч; „Симпловския тунел“ и „Мамелок“, Хр. Ботев, Елена; „Сампо“ и „Хитър Петър“;

„Академия“, Свищов; „Капитан Лабач“ и „Комедиантът от Виена“, Ал. Константинов, Свищов; „Иванка“, М. театар, Навлякена; „Орда“ и „Провинциалистката“, Хар. Стоянов, гара Г. Оряховица; „Какво ще каже жена ми“ и „Строгата жена“.

Гл. редактор Хр. Ст. Консулов

ДИП „ПОБЕДА“ — ТЪРНОВО

ТЪРСИ РАБОТНИЦИ
специалисти в мебелното производство от четвърти до седми разряд

1-1 **Заплата по разценка**

„Завод „Стоманобетонни изделия“ — Свищов

ПРОИЗВЕЖДА СТОМАНОБЕТОННИ ИЗДЕЛИЯ

за строителството, вибрирани електрически стълбове, бетонови тръби, колове за лозя и огради, бетонови бордюри и др. стоманобетонни изделия.

Цени, съгласно в. „Известия“ или по калкулация

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ за термичната централа при завода

1. Машинни инженери
2. Електроинженери
3. Машинни средни техници
4. Електротехници със средно образование
5. Турбинисти и огняри

Заплата по штат. Постъпване веднага

Справки Личен състав или телефон 44—01

3-2

ОБЯВА

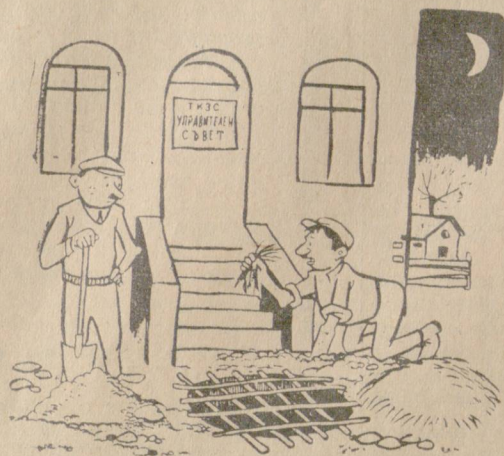
Кловът на ДСП „Ж. П. ресторанти и спални вагони“ — гара Горна Оряховица търси да назначи **монтьор по хладилници VI разряд** с дневна надница 30-64 лева. Има свободни **длъжности за влакови продавачи** с процентно възнаграждение.

За справка — телефони, чрез ж. п. номератор № 187, а чрез пощенската станция — № 11.

3-3

От клона

ПРЕДВИДАЛИВИ ЖИВОТНОВЪДИ

В едно кооперативно стопанство животновъдите, разтревожени от равнодушието, с което управителният съвет, гледаше на сляка, започнаха да дирят начини, с които да се извадят от това положение. Дълго ровиха те томовете селскостопанска литература, консултираха се с агрономи и най-после се решиха да приложат практичния опит, показан в горната картина. Изкопаха една яма пред канцеларията на стопан-

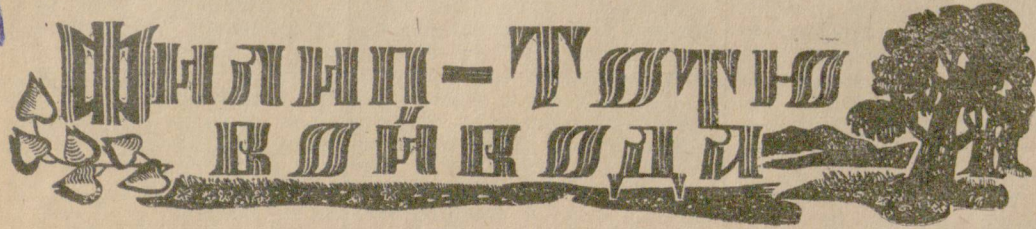
ството, грижливо я маскираха със слама и бучки пръст, след това тихомълком се измъкнаха, като се скриха зад един ъгъл, за да наблюдават действието.

В това време свърши кратичкото шестчасово заседание — мъдруване на членовете на УС. Заседавачите другари излязоха навън, като все още спореха по отделни въпроси. И изведнаж, както често се случва, щом стъпиха на сламата те се сгромолясаха долу в тъмната дупка.

Разбира се, понатъртиха се хората. Скоро след като се свързеха от уплахата и изненадата от необикновеното прежеждане, под светлината на кибритени клечки те установиха, че новата обстановка в която бяха попаднали, много напомня празните силажни ями в тяхното стопанство...

При тия условия заседанието продължи. Взе се бързо решение излезе ли се живо — здраво отгук веднага да се започне силажирането.

И наистина, те удържаха на думата си. Опитът на предвидливите животновъди излезе успешен. Още на другия ден те го отпечатаха на циклостил в много екземпляри и го разпратиха, за да се знае помни и помага на кооператорите от ТКЗС Козловец, Ореш, Буйновци, Бяла черква, Върбовка и Михалци, с което да предупредят управителите съвети да внимават, за да стъпват на здрав.

— Добре, давам ти думата си, — му казал войводата. — Хайде не се бави!

— Тръгвам.

Иван се метнал на коня си и заминал.

Дружината се изтеглила в хайнобазките гори където „Бял бун“ и се вържала 5—6 дни по местността „Черешов-дол“, „Милива“, където Павел им носел ядене.

На седмия ден Иван се завърнал и съобщил, че хаджи Мехмед Яловчанина ще пристигне на другия ден

вечерта в с. Хайнито и ще слезе на одаята на Манафчето.

— Ей, — казал Иван, — завардте боаза. Те са пет души конници, добре въоръжени. Помежду си водят един кон, натоварен с пари, които горе — долу ще излязат 3—4.000 турски лири. Гледайте да не изтървете зайчето. Желая ви сполука.

И Иван си отишъл у дома.

На другия ден сутринта Тотю завел дружината долу на пътя и го завардвали при Топал-Петкова мост. До самата реничка Радусица имало една засека (канара). Ка-

то се заварди тази канара, никой, колкото и въоръжен да бил той, не можел да мине. Тотю поставил половината дружина пред засеката, а другата половина зад засеката, като им заповядал да не се издават, да не личи, че има жива душа наоколо. Сам той се качил на една висока скала и с бинокъла си отглеждал пътя нагоре и надолу.

По неволя

хоро се играй

Това било през м. юли 1866 година. Стъгнато погледало да напича ханската гора. Войводата съгледал с

бинокъла си, че по пътя откъм с. Хайнито се задала около 15-20 души пътници, турци и българи. Като дошли в засеката и попаднали под мушките на пушките, Тотю дал сигнал със сърнешки глас и момците наизкачали пред пътниците с насочени пушки. Всички се спряли. Не можели да вървят ни напред, ни назад.

— Никой да не се опитва да бяга, защото всички ще изобнем, — се чул гласът на Михаил Сливналията.

Пътниците се предали и момците ги изловили, разоткарили конете и с въжета от самарите ги навързали до един. След това наредили стоите и всеки седнал вързан до стоката си. Конете пуснали да пасат.

Дружината отново заела позиции.

Завели трима от пътниците при Тотю. Те били много уплашени. Войводата ги познал. Това били дяло Цаню Гърдевски, който държал хан в с. Вонеща вода, дядо Зла-

(40)

(Следва)